Magnolia grandiflora L., 1759

- magnolio
- magnolio
- magnolioa
- magnòlia, magnòlia gran
- Southern magnolia
- magnólia, magnólia-branca

ESTADO DE CONSERVACIÓN

EX ES CR EP VU CA **PM**

EX: en perigo de extinción; **ES**: extinta en estado silvestre; **CR**: en perigo crítico; **EP**: en perigo; **VU**: vulnerable; **CA**: case ameazada; **PM**: preocupación menor

DIVISION	CLASE	ORDE	FAMILIA	XÉNERO
Tracheophyta	**Magnoliopsida**	**Magnoliales**	**Magnoliaceae**	***Magnolia***

ORIXE

Os Estados Unidos.

CARACTERÍSTICAS

Árbore de folla perenne de ata 15-20 m de altura. Tronco curto, con codia gris ou marrón clara, inicialmente lisa, que se volve áspera e escamosa coa idade. Os gromos están cubertos de tomento avermellado ou esbrancuxado. Follas alternas, simples, con dúas estípulas libres. Son de textura coriácea, de cor verde brillante e glabra na superficie superior, e variablemente oxidadas-pubescentes na superficie inferior, cunha nervadura central prominente. Pecíolo groso, de 2,5 a 4 cm de longo e tomentoso. Flores bisexuais, erectas e solitarias. O froito é un agregado de folículos agrupados nunha estrutura leñosa, en forma de piña, cilíndrica ou algo obovoide, de 7-10 x 3,5-5 cm. Cada folículo contén 1-2 sementes vermellas, obovoides, aplanadas, lisas e de 1-1,3 cm de longo.

HÁBITAT

Prospera en zonas con invernos suaves. Medra mellor en solos frescos, profundos, sen cal e ben drenados. En bosques algo pantanosos e en bosques costeiros de baixa altitude.

DISTRIBUCIÓN

América do Norte, especialmente nos estados do nordeste. Asia, principalmente na China. Europa Occidental. América do Sur, dispersa no Brasil, A Arxentina e Chile. Presenza en Australia e Nova Zelandia; tamén en África do Sur.

CURIOSIDADES

As súas follas e flores verdes e coriáceas utilízanse en decoración e arranxos florais. A madeira ten usos limitados, pero pódese empregar na ebanistería.